

Danna ja matematiikan koe

Lucy Stevenson

kirjon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

”Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi” (OL 10:5).

”Danna”, mamá kutsui. ”Oletko valmiina kouluun? Nyt on pyhien kirjoitusten aika!”

”Tulossa!” Danna sujautti matematiikankirjansa kirkkaanväriseen koululaukkuunsa ja heilautti sen olkapäälleen.

Danna ja hänen perheensä opettelivat uuden pyhien kirjoitusten jakeen joka viikko. Joka päivä ennen kouluun lähtöä he opettelivat sen sanomista yhdessä. Mamá sanoi, että uuden pyhien kirjoitusten jakeen oppiminen on kuin saisi uuden ystävän. ”Sitten kun se on sydämessä, se on siellä aina, kun sitä tarvitsee.”

Danna ja hänen pikkusiskonsa seisoivat ovella ja toistivat tämän viikon jakeen. Se oli Opista ja liitoista.

”Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi”, he sanoivat yhdessä.

”Mitä se ’että selviytyisit voittajaksi’ tarkoittaa?” Danna sisko Tatianna kysyi.

”Se tarkoittaa, että pystyy tekemään vaikeita asioita!” Danna sanoi.

Mamá nyökkäsi. ”Kun rukoilemme, taivaallinen Isä auttaa meitä.”

Danna toisti jaetta yhä uudelleen mielessään kii-ruhtaessaan kouluun.

Myöhemmin sinä päivänä Danna opettaja seiso i luokan edessä sinivalkoisen Guatemalan lipun vie-ressä. ”Nyt on matematiikan

kokeenne aika”, señora Morales sanoi. Hän alkoi jakaa papereita.

Danna piti matematiikasta. Ja hän oli siinä hyvä! Hän oli harjoitellut ahkerasti kokeeseen, ja hän tiesi, että hän voisi onnistua siinä hyvin.

Danna tarttui kynäänsä ja aloitti työskentelyn. Hän oli tyytyväinen vastauksiinsa. Sitten hän pääsi viimeisiin laskutehtäviin. Ne olivat todella vaikeita. Hän ei muistanut, miten niitä ratkaistiin!

Danna tuns i hätäännyksen aallon. Kuinka hän saisi tehtyä kokeen loppuun? Hän puristi kynäänsä ja luki seuraavan laskutehtävän uudelleen.

Sitten hänen mieleensä tuli ajatus. *”Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi...”*

Danna veti syvään henkeä. Hän sulki silmänsä ja piti hiljaisen rukouksen sydämessään. *Taivaallinen Isä, auta minua muistamaan, mitä olen oppinut. Auta minua onnistumaan hyvin tässä kokeessa.*

Danna katsoi taas paperiaan. Hän katsoi tehtäviä, jotka hän oli jo ratkaissut. Sitten hän katsoi taas niitä vaikeita laskuja. Hän alkoi muistaa, miten niitä laskettiin! Hänen hermostuneisuutensa hävveni. Hän veti taas syvään henkeä ja ryhtyi työhön.

Koulun jälkeen Danna kertoi innoissaan perheelleen, mitä oli tapahtunut.

”Ensin en muistanut, kuinka ratkaista joitakin laskutehtäviä”, Danna sanoi. ”Mutta sitten ajattelin sitä pyhien kirjoitusten kohtaa, jota opettelemme ulkoa. Pidin rukouksen, ja taivaallinen Isä auttoi minua.”

”Niin sitä pitää!” mamá sanoi.

”Sinä selviydyit voittajaksi!” Tatianna sanoi.

Danna naurahti. ”Niin tein! Koenumeroista riippumatta tiedän, että tein parhaani.” Hän antoi äidille ja Tatiannalle lämpimän halauksen. Hän malttoi tuskin odottaa, minkä pyhien kirjoitusten ystävän he saisivat seuraavalla viikolla! ●

Tämä kertomus tapahtui Guatemalassa. Sivulta Y6 saat tietää lisää tästä maasta!

KUVITUS KAREN JONES